

Door de aanslagen van vorige week heeft de distributeur beslist om de film Land of Mine te vervangen door onderstaande film.

Quand on a 17 ans

André Techiné – FR 2016, 1u56

Frans gesproken, Nederlands ondertiteld

In *Quand on a 17 ans* volgt specialist van de romantiek in beweging André Téchiné gedurende een schooljaar de klasgenoten Damien en Tom.

twee zeer verschillende adolescenten, een verstandige moeder en de woeste Pyreneeën spelen de hoofdrol in 'Quand on a 17 ans' – een prachtig portret over twijfelende jongeren.

Of het nu gaat om de jongens onder elkaar of de verhoudingen met de ouders: hunkeren naar liefde is het centrale thema van de film. **rr**

Eén ding hebben Damien en Thomas gemeen. Geen van beide is erg populair onder hun leeftijdsgenoten, in het laatste jaar middelbare school in het Pyreneeënstadje Bagnères de Luchon. Karakterieel en sociaal kunnen ze verder haast niet sterker van elkaar verschillen. Bleke Damien met zijn hoekige kop en grote neus, is de zoon van een legerofficier en een arts, en goed in spreekbeurten over Rimbaud. Thomas is een knappe en introverte mulat, geadopteerde zoon in een straatarm boerengezin dat hoog in de bergen woont; hij is een natuurkind wiens voettocht naar school uren kost als het flink gesneeuwd heeft. Ze kunnen elkaar niet uitstaan; er is weinig nodig om hen op de vuist te doen gaan. Wat is dat toch tussen die twee? Dat vraagt niet alleen de schooldirecteur zich af, maar ook Damiens moeder Marianne, die als huisarts de medische en sociale moeilijkheden in het gezin van Thomas kent.

André Téchiné heeft het in de loop van zijn rijke carrière al vaak gehad over de seksuele onzekerheden van emotioneel wat geblokkeerde jonge mensen. Maar het magnifieke *Les roseaux sauvages* bijvoorbeeld dateert al wel van 22 jaar geleden. Vandaag is Téchiné 73 jaar. Zelfs voor een erg fijngevoelige observator is dat niet meer de ideale leeftijd om een beklijvend psychologisch dubbelportret te schilderen over adolescenten van vandaag. Hij haalde daarom als coscenarist Céline Sciamma binnen. Zij is 35 en bewees als regisseuse van *La naissance des pieuvres*, *Tomboy* en *Bande de filles* dat ze zijn interesses en gevoeligheden kent. Het resultaat van hun samenwerking is Téchinés beste film in meer dan tien jaar.

Een van de sterke punten van het scenario is de onvoorspelbaarheid. Misschien moeten fans van Téchiné of van subtiel geschilderde jongerenportretten dus maar gewoon onbevangen gaan kijken, en niet te veel vooraf lezen – al gaat het in *Quand on a 17 ans* zoals steeds bij Téchiné meer om karaktertekening dan om spectaculaire plotwendingen. Men moet trouwens niet helderziend zijn om vrij snel te begrijpen dat de fysieke aversie – culminerend in een woest vuistgevecht in de bergen – vooral een onderbewuste manier van de jongens is om hun aantrekking tot elkaar te onderdrukken.

Maar het zou rudimentair zijn om *Quand on a 17 ans* samen te vatten als een homoseksueel coming-of-age-drama. De seksuele en emotionele twijfels zijn heel wat complexer. Ook de relaties met hun ouders spelen een belangrijke rol, net als de relatie van Thomas met Damiens moeder, die zich over hem ontfermt. Fundamenteel gaat het om het hunkeren naar liefde.

Er gebeurt psychisch zo veel in het ene jaar waarin het verhaal zich afspeelt (in zeer tastbare seizoenen, het gebergte is de vierde hoofdrolspeler), dat je je afvraagt hoe Téchiné het doet – zeker met zijn toch bepaald niet gehaaste tempo. De nevenplot rond Damiens vader, de meestal afwezige blauwhelm, is er zelfs een beetje te veel aan.

Het is niettemin een stevige aanrader, deze scherpe evocatie van onzekerheid op de drempel van de volwassenheid. Dat is in aanzienlijke mate ook te danken aan geweldige vertolkingen door de immer voortreffelijke Sandrine Kiberlain als Damiens moeder, en Kacey Mottet Klein en Corentin Fila. Vooral van het Zwitserse talent Mottet Klein (*Gainsbourg*, *L'enfant d'en haut*) gaan we ongetwijfeld nog zeer veel horen.

Na *La vie d'Adèle* is er heel wat kritiek gekomen op de regisseur Abdellatif Kechiche, omdat hij zijn jonge actrices (vooral de toen achttienjarige Adèle Exarchopoulos) een hele reeks zeer moeilijke scènes liet doorstaan. Téchiné realiseert zich dat hetzelfde gezegd zou kunnen worden over zijn jonge acteurs. Kacey Mottet Klein was zelfs nog maar zestien. Hij geeft toe dat Mottet Klein en Fila het niet makkelijk hadden bij het draaien, al was het maar uit angst voor kritiek onder leeftijdsgenoten.

Maar voor de film waren die twijfels een zegen: de onzekerheid van de jongelui – hoe te kijken, hoe zich te gedragen – spat in cruciale scènes van het scherm, en is van een intimiteit die ook het publiek wat ongemakkelijk maakt. Altijd fijn als goede cinema dat gedaan krijgt.

QUAND ON A 17 ANS *****

Van: André Téchiné

Met: Kacey Mottet Klein, Corentin Fila, Sandrine Kiberlain

114 minuten

Twée zeer verschillende adolescenten, een verstandige moeder en de woeste Pyreneeën spelen de hoofdrol in ‘Quand on a 17 ans’ – een prachtig portret over twijfelende jongeren.

Een uitstekende film. ★★★★★ De Standaard

Téchine mag dan diep in de zeventig zijn, dit is ongetwijfeld een van zijn vitaalste en meest overweldigende films. Een prachtfilm. De Morgen ★★★★★